

Sygn. akt III RC 159/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2020 roku

sprawy z powództwa małoletniego F. P. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową P. B.

przeciwko K. P.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty płatne od K. P. na rzecz jego małoletniego syna F. P., ur. (...) ustalone ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu w sprawie III RC 4/15 z kwoty po 400 (czteryście) złotych miesięcznie do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka P. B. poczynając od dnia 06 grudnia 2019 roku,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa i znosi wzajemnie między stronami,
4. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.
5. przyznaje wynagrodzenie radcy prawnemu L. Z. w kwocie 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) złotych z VAT za reprezentację z urzędu przedstawicielki ustawowej P. B. i należność tę nakazuje wypłacić z rachunku Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Łowiczu.

Sygn. akt III RC 159/19

UZASADNIENIE

Małoletni powód F. P. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową P. B. w pozwie z dnia 2 grudnia 2019 roku wniósł o podwyższenie alimentów od pozwanego K. P. z kwoty po 400 złotych do kwoty po 1000 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że alimenty od pozwanego na rzecz powoda w kwocie 400 złotych nie wystarczają już na pokrycie kosztów utrzymania małoletniego, a od czasu ustalenia alimentów wzrosły potrzeby powoda oraz wzrosły ceny żywności, ubrań. Potrzeby małoletniego zmieniły się. Istnieje potrzeba zakupu zabawek, wyjść do kina. Przedstawicielka ustawowa podniosła, że poza płaceniem alimentów pozwany nie uczestniczy w życiu dziecka, nie zabiera go do kina, na wycieczki, nie kupuje prezentów. Wszystko to leży w gestii matki. Pozwany ma stałą pracę, nie ma nikogo na utrzymaniu poza powodem. Przedstawicielka ustawowa z kolei pracuje jako asystent osób niepełnosprawnych na podstawie umowy zlecenia z wynagrodzeniem rzędu 1494 złotych brutto miesięcznie. Koszty

utrzymania małoletniego przedstawicielka ustawowa oszacowała na 2200 złotych miesięcznie i składają się na nie: żywność – 500 złotych, chemia – 150 złotych, leki – 200 złotych, odzież – 200 złotych, rozrywka (gry, zabawki, art. piśmiennicze, bilety do kina) – 250 złotych, przedszkole – 100 złotych, opiekunka – 600 złotych, opłaty za mieszkanie – 200 złotych. (pozew – k. 2-3)

Pozwany K. P. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zaprzeczył temu, iż doszło do zmiany wysokości kosztów utrzymania małoletniego powoda, że powód pozostaje pod opieką opiekunki, że przedstawicielka ustawowa ponosi koszty opłat mieszkania, że pozwany nie realizuje kontaktów z małoletnim synem i nie ponosi dodatkowych kosztów poza alimentami na rzecz małoletniego. W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż na dzień ustalania alimentów matka małoletniego była osobą uczącą się, bez zawodu. Obecnie pracuje zarobkowo i nie ma żadnych przeszkód, aby podjęła pracę za dużo większe wynagrodzenie, niż to które otrzymuje. Pozwany zakwestionował koszty utrzymania małoletniego przedstawione w pozwie co do:

- kosztów wyżywienia, jako że powód jada posiłki w przedszkolu,
- środków chemicznych, koszt całej wyprawki (mydło, szampon, płyn do kąpieli, oliwka, krem ochronny) to wg pozwanego 20 złotych,
- ubrania – większe wydatki mogą pojawić się w przypadku zakupu obuwia raz na sezon, zwłaszcza, iż syn ubierany jest w odzież ze sklepu (...), gdzie ceny są dość niskie,
- leków, bowiem małoletni nie wymaga szczególnej opieki zdrowotnej, a poza sezonowymi infekcjami nie choruje,
- rozrywki,
- opłaty za opiekunkę, podnosząc, iż przedstawicielka ustawowa z synem mieszkają z jej matką i siostrą, a babka macierzysta dziecka nie pracuje i zajmuje się dzieckiem, gdy ten nie jest w przedszkolu, ponadto przedstawicielka ustawowa pracuje małą ilość godzin miesięcznie.

Dodatkowo pozwany podniósł, że nadal jest on zatrudniony w (...) na stanowisku elektryka z zasadniczym wynagrodzeniem 2420 złotych. Pozwany odziedziczył dom i ciężar na nim teraz wszelkie opłaty i wydatki z tym związane. Na remont domu pozwany zaciągnął kredyt i pożyczkę mieszkaniową w swoim zakładzie pracy. Miesięczna rata spłaty wszelkich zadłużeń pozwanego to ok. 1200 złotych. Miesięcznie utrzymanie pozwanego kształtuje się na stepująco: energia – 60 złotych, wyżywienie – 350 złotych, odzież – 50-100 złotych (na dwa miesiące), lekarz, dentysta, leki – 50-100 złotych, podatek od nieruchomości – 30 złotych, alimenty – 400 złotych, dojazdy (bilet miesięczny) – złotych zł, telefon – 50 złotych, bilet (...) 60 złotych. (odpowiedź na pozew – k. 15-23)

Ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew pozwanego przedstawicielka ustawowa w piśmie procesowym z dnia 14 stycznia 2020 roku podniosła, iż obecna praca pozwala jej na opiekę nad dzieckiem i zapewnienie mu dodatkowej nauki, co jest związane z zaległościami wykazanymi przez wychowawców przedszkola. Dziecko przebywa pod opieką opiekunki przez 3-4 godziny dziennie i za każdą godzinę opieki płaci opiekunce 15 złotych. Alimenty od pozwanego pozwalają na zaspokojenie niecałych 20% wydatków na dziecko. Ojciec dziecka poza alimentami nie partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego twierdząc, że te pieniądze przedstawicielka ustawowa przeznaczałaby na własne potrzeby, co jest nieprawdą. (pismo procesowe przedstawicielki ustawowej – k. 98)

Na rozprawie w dniu 26 lutego 2020 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda poparła powództwo, zaś pełnomocnik pozwanego wniósł jak w odpowiedzi na pozew.

(e-protokół z rozprawy z 26.02.2020 r. – k. 125)

Pismem procesowym z dnia 27 lutego 2020 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wniosła o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Wniosek uzasadniła nieznaną jej przepisów prawa i procedury sądowej,

faktem dużego stresu związanego z przedmiotowym postępowaniem. (pismo procesowe przedstawicielki ustawowej – k. 127)

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2020 roku tut. Sąd ustanowił dla przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda pełnomocnika z urzędu. (postanowienie – k. 131)

Pismem procesowym z dnia 5 marca 2020 roku pełnomocnik pozwanego zaprzeczył twierdzeniom powódki co do wysokości kosztów utrzymania małoletniego, twierdzeniom powódki, iż małoletni korzysta z prywatnej opieki logopedycznej i specjalistycznej opieki lekarskiej w S., z taką częstotliwością jak wskazuje powódka. Zaprzeczył, iż małoletni ma co miesiąc zmienianą garderobę (kwoty wskazywane przez przedstawicielkę ustawową są zawyżone), iż syn stron niszczy ubrania podczas kontaktów z pozwanym, syn korzysta z pampersów. Zakwestionował także ceny leków podane przez powódkę ustawową, ceny zakupu odzieży wskazane przez powódkę – jako zdecydowanie zawyżone. Koszty leków to zdaniem strony pozwanej łącznie ok. 40 złotych (nie zaś 150 złotych). Ponadto pełnomocnik zakwestionował fakt, iż małoletni pozostaje pod opieką opiekunki, podnosząc, iż koszt wynajęcia opiekunki jest sztucznie wygenerowany na potrzeby przedmiotowego postępowania. Zakwestionował też koszt wynagrodzenia opiekunki, jako zawyżony, gdyż średnia cena w województwie (...) wynosi bowiem 12 złotych. (pismo procesowe pełnomocnika pozwanego – k. 135-138)

W piśmie procesowym z dnia 30 marca 2020 roku (data wpływu do Sądu) pełnomocnik powoda wniósł o podwyższenie alimentów płatnych na rzecz F. P. z kwoty 400 złotych do kwoty 1000 złotych zł miesięcznie, płatnej do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek rat, do rąk matki P. B., począwszy od dnia wniesienia powództwa oraz o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego przez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz małoletniego kwoty 700 złotych miesięcznie na czas trwania procesu. (pismo procesowe pełnomocnika powoda – k. 193-196)

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały dochodowe stanowisko w sprawie. (pismo procesowe pozwanego – k. 265-268, e-protokoły rozpraw – k. 277, 288-290v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. P., urodzony (...), jest nieślubnym dzieckiem P. B. oraz K. P.. Pozwany uznał dziecko przed urzędnikiem USC. Przedstawicielka ustawowa i pozwany nie mieszkają razem.

(okoliczności bezsporne)

Sąd Rejonowy w Łowiczu w wyroku z dnia 23 lutego 2015 roku w sprawie o sygn. akt III RC 4/15 zasądził od K. P. na rzecz małoletniego F. P. alimenty w wysokości 400 złotych miesięcznie płatne do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia do rąk matki P. B., poczynając od dnia 16 stycznia 2015 roku.

(dowód: wyrok – k. 73 z załączonych akt Sądu Rejonowego w Łowiczu o sygn. III RC 4/15)

Sąd Rejonowy w Łowiczu orzekał o wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda, kiedy powód miał 3 miesiące. Koszty utrzymania F. P. wyniosły wówczas ok. 800 złotych. Przedstawicielka ustawowa powoda miała wtedy 18 lat. Była uczennicą klasy III szkoły zawodowej. W czasie gdy przedstawicielka ustawowa chodziła do szkoły dzieckiem opiekowała się jej matka. P. B. miała zasądzone alimenty od własnego ojca. Fundusz alimentacyjny wypłacał jej świadczenie w wysokości 400 złotych. Otrzymywała zasiłek okresowy z MOPS po 240,56 złotych za okres od 1 lutego 2015 roku do 31 marca 2015 roku. Dostała też zasiłek z Urzędu Miasta w wysokości 1000 złotych, w związku z narodzinami dziecka. Chłopiec wówczas chorował, przebywał w szpitalu. Przedstawicielka korzystała z prywatnej opieki lekarskiej dla syna. Koszty mieszkaniowe pokrywała jej matka.

(dowód: dokumenty z akt sprawy o sygn. III RC 4/15)

Pozwany K. P. miał 29 lat. Pracował jako elektryk w (...) w Ł. z wynagrodzeniem 1952 złote (średnio łącznie trzynastką i premiami uznaniowymi). Poza małoletnim nie miał nikogo na utrzymaniu. Mieszkał z wujem i wspólnie ponosili koszty utrzymania domu. Spłacał kredyty, których rata wyniosła łącznie ok. 726 złotych. Łączne koszty utrzymania pozwanego wynosiły ok. 1600-1700 złotych. Pozwany nie pomagał powódce w opiece nad dzieckiem, nie partycypował w kosztach utrzymania syna. Nie odwiedzał dziecka, twierdząc, że P. B. i jej matka utrudniają mu kontakty z synem.

(dowód: dokumenty z akt sprawy o sygn. III RC 4/15)

F. P. ma obecnie niespełna 6 lat. Małoletni uczęszcza do przedszkola nr (...) w Ł.. Przedszkole jest dofinansowane przez Urząd Miasta. Dziecko zjada w przedszkolu trzy posiłki. Koszty związane z przedszkolem to miesięcznie 120-170 złotych. Chłopiec jest pampersowany w nocy. Małoletni F. ma problemy z liczeniem, znajomością liter, rozpoznawaniem figur geometrycznych, określaniem kolorów. Wykazuje w rozwoju intelektualnym i mowy opóźnienia w stosunku do wieku. Jest dzieckiem nadpobudliwym i ma kłopoty z koordynacją wzrokowo-ruchową. Nie stosuje się do norm panujących w grupie. Niezbędne jest objęcie dziecka intensywną pomocą psychologiczno-pedagogiczną w formie zajęć korekcyjno-kompensacyjnych w celu stymulowania rozwoju funkcji wzrokowych, słuchowych, sprawności manualnej i grafomotorycznej oraz terapii logopedycznej ukierunkowanej na rozwijanie kompetencji komunikacyjnych dziecka. Powód uczęszcza na zajęcia z logopedą. Koszt tych zajęć to 30-40 złotych w zależności od przebiegu. W okresie od stycznia 2020 roku do rozpoczęcia pandemii koronawirusa dziecko było na zajęciach z logopedą 2 razy w tygodniu. Po wznowieniu wizyt chłopiec uczestniczył w zajęciach 4 razy w miesiącu. Za zajęcia z logopedą w miesiącach lipcu i czerwcu 2020 roku P. B. zapłaciła 200 złotych. Małoletni F. jest także objęty pomocą logopedyczną w przedszkolu oraz uczęszcza na zajęcia korekcyjno-kompensacyjne od 1 marca b.r. W okresie pandemii P. B. poświęcała dużo czasu na naukę z dzieckiem, stymulację jego rozwoju. Powód jest alergikiem. Przedstawicielka ustawowa jeździ z nim na prywatne wizyty do alergologa w S.. Wizyta kosztuje 80 złotych. Małoletni uczęszcza na zajęcia z rysunku, ich koszt to 25 złotych, zajęcia z gotowania i zajęcia ruchowe. P. B. kupuje synowi książki, które mają wspomagać jego rozwój. Matka dziecka czyni starania, by syn rozwijał się i brał udział w zajęciach z innymi z dziećmi. Małoletni raz w miesiącu jeździ z matką na basen. Od września powód będzie kontynuował naukę w przedszkolu.

Koszty utrzymania małoletniego przedstawicielka ustawowa oszacowała na 2200 złotych miesięcznie i składają się na nie: żywność – 500 złotych, chemia – 150 złotych, leki – 200 złotych, odzież – 200 złotych, rozrywka (gry, zabawki, art. piśmiennicze, bilety do kina) – 250 złotych, przedszkole – 100 złotych, opiekunka – 600 zł, opłaty za mieszkanie – 200 złotych.

(dowód: opinia pedagogiczna – k. 100, opinia Poradni psychologiczno-pedagogicznej – k.115-116v, opinia pedagogiczna – k. 118-119, pismo przedszkola - k. 158, zeznania przedstawicielki ustawowej e-protokół rozprawy z dnia 10.08.2020r. 00:27:47 – k. 288v-289v w zw. z wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z dnia 26.02.2020r. 00:03:22 – k. 125-v, zeznania świadka D. M. e-protokół rozprawy z dnia 10.08.2020r. 00:02:07 – k. 288-v)

P. B. ma 24 lata. Pracuje na umowę zlecenie jako asystent osoby niepełnosprawnej w Stowarzyszeniu (...)”-My” w Ł. w ramach projektu (...) Centrum (...) i zarabia ok. 1200 złotych (24,90 złotych za godzinę faktycznie wykonanych usług wobec podopiecznego). Pełni ponadto funkcję członka zarządu – wolontariusza (...) Stowarzyszenia (...). Nie jest tam zatrudniona na umowę o pracę i nie otrzymuje wynagrodzenia. Od Stowarzyszenia (...) otrzymała do dyspozycji mieszkanie, w którym mieszka wraz z synem. Stowarzyszenia opłaca czynsz za to mieszkanie. Przedstawicielka ustawowa podejmowała również inne zajęcia dodatkowe. Pracowała m.in. na umowę zlecenie w Agencji Ochrony (...) od 4 marca do 30 czerwca 2017 roku, z wynagrodzeniem 14,01 złotych brutto za godzinę, otrzymując wynagrodzenie netto: w kwietniu, maju i czerwcu 2017 roku – po 918,12 złotych, w lipcu 2017 roku - 887,11 złotych, w sierpniu 2017 roku - 299,91 złotych, we wrześniu 2017 roku – 399,88 złotych, w październiku 2017 roku – 199,93 złotych, w listopadzie 2017 roku – 180,35 złotych, w grudniu 2017 roku – 199,93 złotych. Z wydruku z podsystemu KONTROLA PIT-36 za rok 2018 wynika, iż w 2018 roku P. B. osiągnęła dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej – 5671,22

złotych, dochód z działalności wykonywanej osobiście – 6576,06 złotych, dochód z innych źródeł – 764,15 złotych (razem dochód 13011,43 złotych).

Dziecko pozostaje pod opieką opiekunki (T. G.), kiedy P. B. jest w pracy (ok. 3-4 godziny dziennie), która również gotuje dla dziecka, pierze. Koszt opiekunki to ok. 600 złotych miesięcznie (15 złotych za godzinę). W opiece nad dzieckiem pomagają również znajomi. Matka dziecka prosiła pozwanego o pomoc w opiece nad chłopcem w okresie kwarantanny społecznej związanej z (...)19, ale ten oświadczył jej, że nie może wziąć urlopu. P. B. jest skonfliktowana ze swoją matką i nie otrzymuje od niej żadnej pomocy, w tym w opiece nad dzieckiem. Przedstawicielka ustawowa cierpi na dolegliwości kręgosłupa. Była rehabilitowana w Zakładzie (...) w Ł.. Winna był regularnie konsultowana neurologicznie i być pod stałą opieką rehabilitacyjną.

(dowód: zaświadczenie – k. 99, wykaz godzin pracy – k. 101, opinia fizjoterapeuty – k. 123, wydruk z podsystemu KONTROLA - k. 160, umowa zlecenia wraz z aneksem – k.169-170, protokoły odbioru umowy cywilno-prawnej – k. 171-173, 176-177, karta ewidencji czasu usług – 174-175, 178-179, dokumenty z Agencji Ochrony (...) – k. 182-185, zeznania przedstawicielki ustawowej e-protokół rozprawy z dnia 10.08.2020r. 00:27:47 – k. 288v-289v w zw. z wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z dnia 26.02.2020r. 00:03:22 – k. 125-v, zeznania świadka D. M. e-protokół rozprawy z dnia 10.08.2020r. 00:02:07 – k. 288-v)

K. P. ma 34 lata. Poza małoletnim F. nie ma nikogo na utrzymaniu. Pracuje jako elektryk w (...) w Ł.. Jest to praca w systemie zmianowym (36 godzin pracy i 48 godzin wolnego). Od 1 kwietnia 2019 roku zarabia 2420 złotych brutto wynagrodzenia zasadniczego, a kiedy pracuje w nadgodzinach – ok. 2900 złotych. W 2019 roku osiągnął dochód 50 737,05 złotych, w 2018 roku dochód (po odliczeniach) - 43 547,01 złotych. Pozwany nabył w drodze dziedziczenia we wrześniu 2019 roku nieruchomość w postaci domu mieszkalnego w Z., w którym zamieszkał, a także gospodarstwo rolne o pow. 1,9896 ha. Pozwany zaciągnął na remont domu pożyczkę mieszkaniową w wysokości 5 000 złotych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych (...) w Ł.. Ma także kredyt w S. C. Banku i w A. Bank. Łączna miesięczna rata kredytów to ok. 1200 złotych. Do końca roku chciałby zakończyć remont domu, odnowić łazienkę. Remont łazienki to koszt ok.1000 złotych, wymiana dachu - 30.000 złotych razem z ociepleniem domu. Do remontu domu wynajmuje firmy. Grunty, które pozwany odziedziczył nie są uprawiane, leżą odłogiem. Pozwany nie wie jakiej klasy jest to ziemia, nie składał wniosków o dopłaty do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Koszty utrzymania jakie ponosi pozwany to: Internet - 60 złotych, telewizja - 80 złotych, telefon - 50 złotych, wyżywienie - 350 złotych, woda - 60 złotych, śmieci - 50 złotych, odzież - 150 złotych, łącznie ok. 900 złotych. Pozwany ma oszczędności w kwocie 3 000 złotych. Jest osobą zdrową.

Pozwany nie pomaga w opiece nad dzieckiem. Nie kupuje dziecku leków, odzieży. W wakacje syn był u niego przez 7 dni i wówczas był na jego utrzymaniu. Jadąc do ojca dziecko zabrało z domu pampersy, chusteczki, ręcznik. Ojciec zapewniał mu jedzenie, kupował słodycze. Chłopiec ma u ojca zabawki. Pozwany otrzymuje z pracy paczki świąteczne na dziecko. Nie daje ich synowi do domu obawiając się, by paczki nie były „wywiezione”. Pozwany nie jest zorientowany co do potrzeb dziecka, także tych zdrowotnych, związanych z rozwojem. Pozwany nie kontaktuje się w żaden sposób z przedszkolem i nie interesuje się postępami edukacyjnymi dziecka, nie uczestniczy w zebraniach ani uroczystościach przedszkolnych. Twierdzi, że był kilka razy u dziecka w przedszkolu. Dziecko na ogół przyprowadza i odbiera z przedszkola matka.

(dowód: opinia pedagogiczna – k. 118-119, wydruk z podsystemu KONTROLA - k. 213, informacja (...) w Ł. i ewidencja czasu pracy – k. 214-230, informacja Wójta G. Ł. – k. 231, informacja (...) k. 232, zeznania pozwanego e-protokół rozprawy z dnia 10.08.2020r. 01:04:56 – k. 289v-290 w zw. z wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z dnia 26.02.2020r. 00:37:03 – k. 125v-126, zeznania przedstawicielki ustawowej e-protokół rozprawy z dnia 10.08.2020r. 00:27:47 – k. 288v-289v w zw. z wyjaśnieniami e-protokół rozprawy z dnia 26.02.2020r. 00:03:22 – k. 125-v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej pod sygnaturą III RC 4/15 Sądu Rejonowego w Łowiczu, należało uznać za w pełni wiarygodny i

dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Sąd uznał, że kserokopie dokumentów, nie potwierdzone za zgodność z oryginałem - wedle norm obowiązujących, świadczą jedynie o istnieniu ich oryginałów, kserokopie nie mogą bowiem stanowić dowodu w sprawie.

Wiarygodnością obdarzył również zeznania świadka D. M. oraz stron postępowania w zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym i oparł się na nich czyniąc ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki, co do kosztów utrzymania domu i częściowo małoletniego powoda, uznając, że zawyżone zostały potrzeby małoletniego w zakresie wydatków na żywność, rozrywkę. Małoletni F. uczęszcza do przedszkola, co wiąże się ze spożywaniem w placówce posiłków, zatem kwota 500 złotych przeznaczana na żywność jest zawyżona. Ponadto koszty przeznaczane na rozrywkę 6-latką (250 złotych) są nieuzasadnione co do ich wysokości i nie jest to wydatek konieczny w takim wymiarze. Sąd uznał, że koszty utrzymania małoletniego, niespełna 6-letniego powoda wynoszą około 1400 zł miesięcznie.

Sąd nie dał też wiary zeznaniom pozwanego odnośnie jego możliwości zarobkowych. Materiał dowodowy wykazuje, że pozwany ma większe możliwości zarobkowe niż deklaruje. Pracuje jako elektryk, zawód ten daje mu szerokie możliwości podjęcia lepiej płatnej pracy, bądź też podjęcia dodatkowego zajęcia, tym bardziej, że prując obecnie w systemie zmianowym po 36 godzinach pracy ma on 48 godzin czasu wolnego. Ponadto pozwany nie wykorzystuje możliwości zarobkowych jakie daje mu odziedziczone gospodarstwo rolne (niecałe 2 ha). Nie podjął próby ubiegania się o dopłaty z (...), nie wie nawet jakiej klasy są to grunty. Tymczasem z pisma Wójta Gminy Ł. wynika, iż przeciętny dochód z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 1 ha przeliczeniowego wyniósł w 2018 roku 2715 złotych. Sąd nie dał wiary temu, iż sytuacja materialna pozwanego jest trudna, że wszelkie środki przeznacza na remont domu i spłatę zaciągniętych zobowiązań kredytowych. Pozwany zeznał, iż dysponuje oszczędnościami w wysokości 3 000 złotych. Jeżeli jego sytuacja finansowa byłaby rzeczywiście na tyle trudna nie byłby on w stanie zaoszczędzić nawet kwoty tej wysokości.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał, że powództwo małoletniego F. P. jest zasadne w części, tj. do kwoty 700 złotych miesięcznie, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił jako zbyt wygórowane.

W myśl art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć natomiast należy zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.).

Zakres potrzeb dziecka, których zaspokajanie jest obowiązkiem rodziców, ustanawia przepis art. 96 k.r.o. W związku z powyższym, rodzice zobowiązani są zapewnić dzieciom, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zaspokojenie potrzeb w zakresie wyżywienia, odzieży, środków higieny oraz leczenia. Należy podkreślić, iż rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do wniosku, iż zasadnym jest podwyższenie alimentów płatnych od pozwanego K. P. na rzecz jego małoletniego syna F. P. z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 700 złotych miesięcznie. Potrzeby małoletniego powoda, który jest w takim wieku, że nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie osiąga sam żadnych dochodów, nie ma własnego majątku, z upływem czasu rosną. W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. Smyczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 277).

Od chwili, kiedy ostatnio była ustalona wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powoda, to jest od momentu wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w Łowiczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w sprawie III RC 4/15, upłynęło ponad 5 lat. Od tamtej pory uległa zmianie nie tylko sytuacja małoletniego powoda, ale również jego rodziców.

F. P. ma obecnie niespełna 6 lat. Od września będzie kontynuował naukę w przedszkolu. Zamieszkuje jedynie z matką w mieszkaniu udostępnionym przez (...) Stowarzyszenie (...), w którym to stowarzyszeniu działa jego matka. Wzrosły zatem koszty utrzymania mieszkania. Poprzednio mieszkali z babką macierzystą, która pokrywała koszty związane z mieszkaniem. Obecnie przedstawicielka ustawowa sama opłaca media: prąd, wodę, ścieki, ogrzewanie. Czysznik pokrywa stowarzyszenie. Powód znajduje się w takim wieku, że jego potrzeby szybko rosną. Więcej środków, niż było to w lutym 2015 roku, potrzeba na jego wyżywienie, na odzież, buty, które częściej trzeba wymieniać na nowe, większe. Dodatkowo chłopiec ma zwiększone potrzeby w związku z problemami logopedycznymi, rozwojowymi, alergologicznymi. Przedstawicielka ustawowa uzasadniła konieczność korzystania z prywatnego logopedy i alergologa faktem, iż w przypadku korzystania z prywatnej opieki nie ma problemu, by dostać się na wizytę bez konieczności długiego oczekiwania. Sąd podziela powyższy argument przedstawicielki ustawowej szczególnie w dobie pandemii (...)19, gdzie wizyty w ramach NFZ są w dużym stopniu utrudnione, ograniczone lub zawieszane, a w przypadku powoda konieczna jest stała terapia logopedyczna i kontrola alergologiczna. Dodatkowo uzasadnione zdaniem Sądu są wydatki na opiekunkę dla dziecka. Podkreślić należy, że przedstawicielka ustawowa jest samotną matką, samotnie wychowuje powoda i nie może liczyć na pomoc ze strony własnej rodziny, ani ojca dziecka. Dlatego też musi zapewnić dziecku opiekę na czas wykonywania pracy zarobkowej, tym bardziej, że dziecko zapadając na infekcje wieku dziecięcego musi pozostać w domu i nie może korzystać z przedszkola, a matka podejmuje liczne zajęcia dodatkowe, by mieć środki na utrzymanie siebie i syna. Podkreślić należy, że w miarę możliwości przedstawicielka korzysta z nieopłatnej pomocy znajomych (rodziny D. M.). Małoletni uczęszcza dodatkowo na zajęcia z gotowania, rysunku, zajęcia ruchowe. Od czasu ustalania wymiaru alimentów w sprawie III RC 4/15 zwiększyły się dochody przedstawicielki ustawowej. Wówczas P. B. nie pracowała, była uczennicą III klasy szkoły zawodowej. Obecnie pracuje jako asystent osoby niepełnosprawnej i zarabia 1200 złotych. Podejmowała również prace dorywcze, z których osiągała dochód ponad 1000-2000 złotych (wg jej deklaracji). Jej dochód roczny jest jednak niższy od dochodu pozwanego.

Również pozwany ma stałe zatrudnienie. Nadal pracuje jako elektryk w (...) w Ł.. Zarabia 2400 złotych (łącznie z nadgodzinami nawet 2900 złotych). Pozwany mieszka sam w domu który nabył w drodze dziedziczenia po wuju. Jest właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 1,9896 ha, ziemia ta leży odłogiem. Pozwany twierdzi, że nie przysługują mu z tytułu tych gruntów żadne dopłaty, jednakże nie ma wiedzy, której klasy jest to ziemia, ani nie składał żadnych wniosków o dopłaty do (...). Sąd wziął ponadto pod uwagę fakt, że zaciągając zobowiązania kredytowe - spłata obciąża miesięcznie budżet pozwanego kwotą 1200 złotych - wiedział już o swoich zobowiązaniach alimentacyjnych względem małoletniego powoda, zatem musiał liczyć się z koniecznością ich spłaty. Konieczność spłaty kredytów nie ogranicza pozwanego na tyle, aby nie mógł zapewnić zwiększających się potrzeb niepełnoletniego syna. Pozwany miesięcznie uiszcza raty kredytu w wysokości 1200 złotych, zatem w kwocie o 70% wyższej niż kwota zasądzonych alimentów. Jednakże spłata zaciągniętych zobowiązań kredytowych, czy pożyczek nie może mieć pierwszeństwa przed zaspokajaniem bieżących potrzeb dziecka. Podobnie remont odziedziczonej nieruchomości ma drugorzędne znaczenie w stosunku do potrzeb małoletniego F.. Materiał dowodowy wykazał, że dziecko ma szczególne potrzeby z uwagi na opóźnienia rozwojowe w stosunku do wieku i obowiązkiem obojga rodziców, również ojca, jest stworzenie mu możliwości rozwoju, zapewnienie koniecznej pomocy psychologiczno-pedagogicznej, dodatkowych zajęć stymulujących jego rozwój, terapii logopedycznej.

Przedstawicielka ustawowa ponosi obecnie koszty utrzymania syna F., które Sąd ustalił na kwotę około 1400 złotych miesięcznie uznając, że koszty przedstawione przez przedstawicielkę ustawową zostały nieco zawyżone. Sąd uznał, kierując się doświadczeniem życiowym, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego kształtują się na poziomie 1400 złotych miesięcznie. Zdaniem Sądu zawyżone zostały koszty zakupu żywności, ustalone na 500 złotych, tym bardziej, że małoletni uczęszczając do przedszkola korzysta z wyżywienia tam zapewnionego. Dodatkowo kwota 250 złotych przeznaczana na rozrywkę, tj. gry, zabawki, artykuły piśmiennicze, wyjścia do kina jest nieracjonalna i zbyt wysoka w przypadku niespełna 6-letniego dziecka.

Oceniając sytuację pozwanego Sąd wziął pod uwagę okoliczności, iż poza alimentami w kwocie 400 złotych miesięcznie, nie łoży on dodatkowo systematycznie żadnych kwot na utrzymanie syna. Widuje się z nim bardzo rzadko. W wakacje zabrał dziecko do siebie na tydzień. Uzasadnione jest, by usprawiedliwione koszty utrzymania powoda ustalone ostatecznie przez Sąd na kwotę około 1400 złotych miesięcznie, pokrywał w połowie - tj. w wysokości 700 złotych pozwany. Jest to adekwatne do jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Na P. B. ciąży obowiązek bezpośredniej opieki i troski o wychowanie powoda, zaś pozwany sporadycznie spotyka się z synem. Zasadne jest więc zwiększenie alimentów na rzecz powoda do kwoty 700 złotych miesięcznie, którą to kwotę Sąd ustalił stosując zasadę „równej stopy życiowej” ustalając, że koszty utrzymania syna stanowią zaledwie 1/3 część dochodów pozwanego.

Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że istniejące warunki społeczno - gospodarcze i żadne ważne przyczyny nie stoją na przeszkodzie, by pozwany, wykorzystując swoje siły i umiejętności, zaspokajał częściowo potrzeby syna, łożąc na jego utrzymanie kwoty po 700 złotych miesięcznie. Pozwany jest 34-letnim, czynnym zawodowo, zdolnym do pracy mężczyzną i powinien przyjąć na siebie w należyтым stopniu odpowiedzialność za los swego dziecka. Biorąc pod uwagę dochody pozwanego oraz koszty jego utrzymania, ma on możliwości zaspokajania potrzeb powoda w zakreślonej przez Sąd wysokości.

Pamiętać trzeba, iż zakres świadczeń alimentacyjnych jest podwójnie uzależniony. Z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Sąd, orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągnięte przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, to jest dochody i majątek, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek zobowiązanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Tymczasem zdaniem Sądu pozwany ma większe możliwości niż usiłował przedstawić w toku postępowania sądowego. Pozwany jest młodym, zdrowym mężczyzną w sile wieku. Jest kawalerem. Nie sprawuje bezpośredniej opieki nad synem, więc nie ogranicza to jest mobilności w wykonywaniu pracy zarobkowej. Dodatkowo pozwany ma wyuczony zawód elektryka, co daje mu możliwości podjęcia różnego rodzaju zajęcia dodatkowego. Pozwany pracuje w systemie zmianowym - 36 godzin pracy i 48 godzin wolnego. Zatem byłby w stanie wykorzystać część godzin czasu wolnego na podjęcie dodatkowego zatrudnienia o charakterze dorywczym. Dodatkowo pozwany nie wykorzystuje możliwości osiągnięcia dochodu z gospodarstwa rolnego, które odziedziczył. Jak sam przyznał nawet nie wie, której klasy są to grunty. Nie złożył wniosków o dopłaty do (...), przesądzając z góry, że ich nie dostanie. Tymczasem z pisma Wójta Gminy Ł. wynika, iż przeciętny dochód z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 1 ha przeliczeniowego wyniósł w 2018 roku 2715 złotych.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, Sąd uznał, że zasadnym jest podwyższenie alimentów od pozwanego K. P. na rzecz jego syna F. P. ustalonych ostatnio wyrokiem tutejszego Sądu w sprawie III RC 4/15 z kwoty 400 złotych miesięcznie do kwoty po 700 złotych miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka. W ocenie Sądu powyższa kwota jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb powoda, a jednocześnie nie przekracza możliwości finansowych pozwanego.

Alimenty podwyższono poczynając od dnia 6 grudnia 2019 roku, to jest od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, uznając, iż wówczas pozwany został wezwany do niezwłocznego spełnienia świadczenia. Strona powodowa nie wskazała żadnych okoliczności uzasadniających podwyższenie alimentów z datą wsteczną.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., to jest nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa. Ponadto Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania.

Wobec ustanowienia dla strony powodowej pełnomocnika z urzędu Sąd postanowił przyznać wynagrodzenie radcy prawnemu L. Z. w kwocie 147,60 złotych, w tym należny podatek 23% VAT, wypłacając je z rachunku Skarbu Państwa - w oparciu o stawki wskazane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1715 z późn.zm.).

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie, na mocy którego podwyższono alimenty. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń

w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.